

**Được thánh hóa bởi lẽ thật để ra khỏi chính mình
mà vào trong Đức Chúa Trời Tam Nhất vì sự hiệp một đích thực**

Đọc Kinh văn: Gi. 17:14-24

I. Lẽ thật là ánh sáng thần thượng chiếu sáng trên các sự kiện của Kinh Thánh và truyền hình khái tượng thuộc trời, thuộc linh của các sự kiện này vào bản thể chúng ta; trong Tân Ước, lẽ thật chỉ về loại “truyền hình thuộc trời” này:

- A. Mọi sự kiện thần thượng đều được chứa đựng trong Lời và được truyền tải đến chúng ta qua Lời; khi Linh chiếu sáng trên Lời, chúng ta có sự truyền hình thuộc trời; ánh sáng chiếu sáng trên các sự kiện trong Lời và truyền tải một khái tượng thuộc trời về các sự kiện này vào bản thể chúng ta, rồi chúng ta biết lẽ thật—Công. 26:16, 19; Êph. 1:17-18a.
- B. Linh này được gọi là Linh của lẽ thật, Linh thực tại (Gi. 14:17); Linh thực tại là “điện thuộc trời” mà bởi đó những điều thuộc linh được truyền hình vào bản thể chúng ta; Ngài dẫn chúng ta “vào mọi thực tại” (16:13), làm cho mọi điều Con là và có trở nên thực hữu với chúng ta (1:14; 17; 14:6).
- C. Khi Linh của lẽ thật, tức Linh thực tại, chiếu sáng trên các sự kiện thuộc linh được ghi chép và chứa đựng trong Kinh Thánh thì chúng ta nhận được lẽ thật, tức thực tại; nếu đọc Lời mà không có sự chiếu sáng của Linh, chúng ta có thể có giáo lí hoặc “các bản tin” nhưng không có lẽ thật, thực tại hoặc khái tượng—đc. Gióp. 42:5; Gi. 5:39-40; 2 Cô. 3:6.
- D. Lẽ thật là sự chiếu sáng của ánh sáng, sự biểu lộ ánh sáng; nói cách khác, lẽ thật là ánh sáng được biểu lộ; vì ánh sáng là nguồn của lẽ thật và lẽ thật là kết quả của ánh sáng nên khi chúng ta bước đi trong ánh sáng, chúng ta đang thực hành lẽ thật—Gi. 1:4-5, 7-9, 12-13; 8:12; 14:6; 1 Gi. 1:5-6; 2 Gi. 4; 3 Gi. 3-4.
- E. Chúa là ánh sáng, lẽ thật và Lời; Lời, cũng là lẽ thật, ban ánh sáng vì trong Lời có ánh sáng—Gi. 8:12; 14:6; 17:17; Thi. 119:105, 130.
- F. Vì lẽ thật là sự chiếu sáng của ánh sáng, tức là ánh sáng của sự sống, nên lẽ thật, ánh sáng và sự sống là không thể tách rời; khi ánh sáng thần thượng chiếu vào chúng ta, ánh sáng ấy trở nên lẽ thật trong chúng ta và truyền sự sống vào bản thể chúng ta—Gi. 8:12, 32, 40; 12:35-36, 46; 14:6.

II. Lẽ thật có hai chức năng:

- A. Lẽ thật khiến chúng ta được thoát khỏi xiềng xích của tội, giải thoát chúng ta khỏi mọi điều tiêu cực—8:32, 36.
- B. Lẽ thật thánh hóa chúng ta về mặt địa vị lẫn tính khí, dầm thấm chúng ta bằng yếu tố của Đức Chúa Trời—17:17; Êph. 5:26.

III. Đức Chúa Trời Tam Nhất trong lời Ngài được chúng ta thực tại hóa và được truyền dẫn vào bản thể chúng ta là lẽ thật khiến chúng ta được tự do và thánh hóa chúng ta:

- A. Khi thất vọng hoặc chán nản, cảm thấy trống rỗng bên trong, chúng ta có thể mở chính mình ra và đến với Lời; sau khi đọc một lúc, một điều gì đó bên trong chúng ta trở dậy và chúng ta vui hưởng hiện diện của Chúa—Thi. 119:25, 37, 40, 50, 88, 93, 107, 149, 154, 156, 159.
- B. Bởi tiếp nhận lời cách như vậy, một điều gì đó của Chúa được đem vào chúng ta; đây là thực tại của việc Đức Chúa Trời Tam Nhất sống, chuyển động, hành động và biệt riêng chúng ta.
- C. Mỗi sáng, chúng ta có thể chạm đến Lời sống động trong Lời thành văn và có thực tại thần thượng, tức Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình, là lời áp dụng

được truyền vào bản thể chúng ta—Gi. 1:1; 10:35; 5:39-40; 6:63; Êph. 5:26; 6:17-18; Thi. 119:15:

1. Sự truyền dẫn yếu tố của Đức Chúa Trời vào bản thể chúng ta như vậy giải phóng chúng ta khỏi những điều tiêu cực như tức giận, ghen tị, thù ghét và kiêu ngạo; sự truyền dẫn này giải thoát chúng ta khỏi mọi loại giả dối, và chúng ta có sự giải phóng thật, sự tự do thật.
  2. Khi được giải thoát, chúng ta cũng được thánh hóa, được biệt riêng, được làm nên thánh biệt cho Đức Chúa Trời, không chỉ về địa vị mà còn về tính khí; chúng ta trở nên một với Đức Chúa Trời vì chính thể yếu của Ngài được đem vào trong chúng ta.
- D. Hằng ngày, chúng ta cần đến với Lời theo cách này; chúng ta cần đến với Lời mỗi sáng và nếu có thể thì vào những lúc khác nữa.
- E. Khi lời được hòa quyện với Linh sống động trong linh chúng ta thì chúng ta được thánh hóa bằng thể yếu của Đức Chúa Trời.
- F. Bằng cách tiếp xúc Lời như vậy, mỗi ngày Đức Chúa Trời được thêm vào trong chúng ta; kết quả là chúng ta được thấm đẫm Đức Chúa Trời và làm một với Ngài.
- G. Nhu cầu chính yếu của chúng ta là có Đức Chúa Trời Tam Nhất sống động được truyền dẫn và được đem vào trong chúng ta qua Lời thành văn, Lời sống động và lời áp dụng của Đức Chúa Trời.

IV. Sự thánh hóa qua lời của lẽ thật dẫn đến sự hiệp một bằng cách xử lý các nhân tố gây chia rẽ; lẽ thật thì thánh hóa và sự thánh hóa dẫn đến sự hiệp một—Gi. 17:14-24:

- A. Chúa Jesus, tức Con, là lẽ thật; Linh là Linh của lẽ thật; và lời của Cha là lẽ thật—1:14, 17; 14:6, 17; 17:17; 1 Gi. 5:6:
1. Cha được hiện thân trong Con, Con được thực tại hóa là Linh của lẽ thật, và Linh là một với Lời—Côl. 2:9; Gi. 14:17; 16:13; Êph. 6:17-18.
  2. Hễ khi nào đến với Lời bằng một lòng và một linh mở ra, ngay lập tức chúng ta chạm đến cả Lời lẫn Linh là lẽ thật.
- B. Lời thánh hóa, Linh thánh hóa, sự sống thánh hóa và Đức Chúa Trời thánh hóa đều là một; do đó, nếu đang được thánh hóa thì tự động chúng ta sẽ là một, vì tất cả những nhân tố gây chia rẽ đều được cất bỏ.
- C. Trong Giăng 17:17-23, chúng ta thấy sự thánh hóa dẫn đến sự hiệp một đích thực, vì sự thánh hóa này gìn giữ chúng ta trong Đức Chúa Trời Tam Nhất; câu 21 chép: “Để hết thấy họ là một; Cha ơi, cũng như Cha ở trong Con và Con trong Cha, để họ cũng ở trong Chúng ta”:
1. Để là một, chúng ta phải ở trong “Chúng ta” này, tức là ở trong Đức Chúa Trời Tam Nhất.
  2. Cách duy nhất để ở trong Đức Chúa Trời Tam Nhất là bởi lẽ thật thánh hóa xử lý mọi nhân tố gây chia rẽ.
  3. Nhờ được gìn giữ trong Đức Chúa Trời Tam Nhất nên chúng ta là một, nhưng ngay khi ra khỏi Đức Chúa Trời Tam Nhất, chúng ta bị chia rẽ.
  4. Mỗi sáng, chúng ta cần tiếp xúc Chúa, chạm đến Lời sống động và có thực tại thần thượng được truyền vào bản thể chúng ta; khi chúng ta tiếp xúc Chúa như vậy, các nhân tố gây chia rẽ sẽ bị đánh bại.
  5. Khi các nhân tố gây chia rẽ trong chúng ta bị đặt vào chỗ chết bởi lẽ thật thánh hóa thì chúng ta được đem vào sự hiệp một đích thực, vì sự thánh hóa gìn giữ chúng ta trong Đức Chúa Trời Tam Nhất.
  6. Sự thánh hóa qua lời của lẽ thật dẫn đến sự hiệp một của Thân thể Đấng Christ, là sự hiệp một mở rộng của Đức Chúa Trời Tam Nhất—c. 21.

V. Có bốn nhân tố gây chia rẽ:

- A. Nhân tố đầu tiên là tính thế tục; hề chúng ta còn yêu thế giới về một phương diện nào đó thì phương diện thế tục ấy trở thành nguyên nhân gây chia rẽ—cc. 14-16, 18; 1 Gi. 2:15-17; 5:19.
- B. Một nguyên nhân gây chia rẽ khác là tham vọng; khi chúng ta tiếp xúc Chúa qua Lời và cho phép Ngài truyền chính Ngài vào chúng ta, thì lẽ thật được truyền vào bản thể chúng ta để giết chết tham vọng của chúng ta—đc. Ês. 14:13.
- C. Nguyên nhân gây chia rẽ thứ ba là tự tôn; chúng ta nên sẵn lòng trở nên không là ai cả và tôn cao Christ là “Ai đó” duy nhất, Đấng có vị trí tối thượng hoàn vũ—Côl. 1:18; 2 Cô. 4:5; 3 Gi. 9-11.
- D. Nhân tố gây chia rẽ thứ tư là các ý kiến và quan niệm; chúng ta không nên nắm giữ ý kiến của mình nhưng đơn sơ theo đuổi mục tiêu của Chúa: khôi phục Christ là sự sống và mọi sự để xây dựng Hội thánh—Mat. 16:21-24; đc. Khải. 3:14.

VI. Khi ra khỏi chính mình và vào trong Đức Chúa Trời Tam Nhất, chúng ta là một và thậm chí được hoàn hảo thành một—Gi. 17:11, 17, 21-23:

- A. Trong chính mình, chúng ta có bốn nhân tố gây chia rẽ; nếu ở trong chính mình, chúng ta không thể thoát khỏi bốn điều này.
- B. Được thánh hóa là ra khỏi chính mình mà vào trong Đức Chúa Trời Tam Nhất và cho phép Christ sống trong chúng ta; bằng cách này, chúng ta được hoàn hảo thành một—cc. 21-23.
- C. Sự thánh hóa này diễn ra bởi lời, tức là lẽ thật, và bởi Linh, Đấng là Linh của lẽ thật:
  - 1. Khi đến với Lời mỗi sáng, bên ngoài chúng ta chạm đến Lời, nhưng bên trong Linh chạm đến chúng ta; bởi lời và bởi Linh, cả hai đều là thực tại, mà chúng ta được thánh hóa.
  - 2. Chúng ta càng chạm đến Lời và Linh càng chạm đến chúng ta thì chúng ta càng ra khỏi chính mình; chúng ta chuyển từ nơi cư ngụ là bản ngã đến một nơi cư ngụ khác là Đức Chúa Trời Tam Nhất.
  - 3. Mỗi ngày, chúng ta cần thực hiện sự di chuyển này, vì trong bản ngã có tính thế tục, tham vọng, tự tôn, ý kiến và quan niệm.
  - 4. Nếu liên tục chạm đến Lời và để cho Linh chạm đến chúng ta mỗi ngày, chúng ta sẽ được thánh hóa, tức là chúng ta sẽ ra khỏi chính mình, nơi trú ngụ cũ của chúng ta, mà vào trong Đức Chúa Trời Tam Nhất, nơi trú ngụ mới của chúng ta.
  - 5. Một khi ra khỏi chính mình, chúng ta sẽ được thánh hóa, được phân rẽ khỏi những nhân tố gây chia rẽ và được biệt riêng không những cho Đức Chúa Trời mà còn vào trong Đức Chúa Trời.
  - 6. Để có sự hiệp một đích thực, trước hết chúng ta phải ra khỏi chính mình mà vào trong Đức Chúa Trời Tam Nhất (cc. 17, 21); sau đó, chúng ta phải để cho Christ sống trong chúng ta (c. 23a):
    - a. Sự hiệp một được hoàn hảo này là sự xây dựng thật; đó là lớn lên trong sự sống—Êph. 4:16.
    - b. Lớn lên trong sự sống có nghĩa là chúng ta ra khỏi chính mình mà vào trong Đức Chúa Trời Tam Nhất và để cho Christ sống trong chúng ta; nếu vào trong Đức Chúa Trời Tam Nhất và để cho Christ sống trong chúng ta, chúng ta có thể là một với các thánh đồ ở bất cứ địa phương nào.
- D. “Con trong họ và Cha trong Con, để họ được hoàn hảo thành một”—Gi. 17:23:
  - 1. Được hoàn hảo thành một nghĩa là được giải cứu khỏi tính thế tục, tham vọng, tự tôn, ý kiến và quan niệm.

2. “Con trong họ”—điều này có nghĩa là Con đang sống và chuyển động trong chúng ta.
  3. “Cha trong Con”—điều này có nghĩa là Cha đang sống và chuyển động trong Con.
  4. Nói cách khác, khi Con sống và chuyển động trong chúng ta thì Cha sống và chuyển động trong Ngài; bởi việc sống và chuyển động nhị diện này mà chúng ta được hoàn hảo thành một và biểu lộ Cha trong vinh hiển.
- E. Tham vọng được ngụ ý trong Giăng 17:21; tự tôn trong câu 22, quan niệm và ý kiến trong câu 23:
1. Trong Đức Chúa Trời Tam Nhất không có tham vọng, trong vinh hiển của Cha không có sự tự tôn, trong nơi Christ sống và trị vì không có ý kiến.
  2. Trong lĩnh vực thân thương và huyền nhiệm của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình, tham vọng bị tiêu diệt, sự tự tôn biến mất, quan niệm và ý kiến bị giết chết; tại đây không có sự gian ác của sự chia rẽ trong thế giới bị Satan hệ thống hóa (c. 15) nhưng thay vào đó, có sự hiệp một đích thực.
- F. Sự hiệp một đích thực là sống trong Cha, để cho Christ sống trong chúng ta và sống trong vinh hiển của Cha, tức sự biểu lộ của Ngài—cc. 22, 24:
1. Chúng ta cần ra khỏi chính mình mà vào trong Đức Chúa Trời Tam Nhất và cứ ở trong Ngài vì sự biểu lộ của Cha, tức là vinh hiển của Ngài.
  2. Sự xây dựng thật, tức sự hiệp một, chỉ có thể thực hiện trong Đức Chúa Trời Tam Nhất, và chỉ thắng thế khi Christ sống trong chúng ta; khi ấy, chúng ta có thể biểu lộ Cha trong vinh hiển và kinh nghiệm sự hiệp một đích thực.